

Kansainvälisen työjärjestön perussääntö

Johdanto

Koska yleinen pysyvä rauha voidaan luoda vain yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden pohjalte;

koska nykyiset työolot ovat sellaisia, että suuri joukko ihmisiä kärsii vääryyttä, köyhyyttä ja puutetta, josta johtuu maailman rauhaa ja sopusointua uhkaavaa tyytymättömyyttä, ja koska on välttämättömän tarpeellista parantaa näitä oloja, esim. säännöstelemällä työaika, määräämällä pisin työaika päivää ja viikkoa kohti, järjestelemällä työvoiman hankintaa ja sijoitusta, vastustamalla työttömyyttä, takaamalla kohtuulliseen elintasoon riittävä palkka, suojelemalla työntekijää yleisiltä ja ammattitaudeilta sekä työssä sattuvilta tapaturmilta, huolehtimalla lasten, nuorten henkilöiden ja naisten suojelusta, järjestämällä vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeitä, suojelemalla ulkomailla työskentelevien työntekijäin etuja, tunnustamalla periaate "samasta työstä sama palkka", tunnustamalla yhdistymisvapaus ammatillisilla aloilla, järjestämällä ammatillista ja muuta teknillistä opetusta sekä muilla samanlaisilla keinoilla;

koska se, että joku kansa ei toteuta todella inhimillisiä työehtoja, ehkäisee muiden kansojen ponnistuksia työntekijäin aseman parantamiseksi omista maissaan,

korkeat sopimuspuolet, oikeudenmukaisuuden ja inhimillisyyden tunteiden elähdyttämistä sekä haluten luoda pysyvän rauhan maailmaan ja saavuttaakseen tässä johdannossa julistetut päämäärät, hyväksyvät Kansainvälisen työjärjestön seuraavan perussäännön:

I luku

Järjestysmuoto

1 artikla

1. Luodaan pysyvä järjestö sen ohjelman toteuttamiseksi, joka on esitetty tämän perussäännön johdannossa ja Philadelphiassa 10 päivänä toukokuuta 1944 hyväksytyssä julistuksessa, joka koskee Kansainvälisen työjärjestön päämääriä ja tehtäviä ja jonka teksti on liitetty tähän perussääntöön.
2. Kansainvälisen työjärjestön jäseniä ovat valtiot, jotka olivat järjestön jäseniä 1 päivänä marraskuuta 1945, ja kaikki muut valtiot, jotka tulevat jäseniksi tämän artiklan 3 ja 4 kohtien mukaisesti.
3. Kukin Yhdistyneiden kansakuntien alkuperäinen jäsen ja kukin valtio, joka on hyväksytty yleisen kokouksen päätöksellä Yhdistyneiden kansakuntien jäsenyyteen peruskirjan sääntöjen mukaisesti, voi tulla Kansainvälisen työjärjestön jäseneksi ilmoittamalla Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle virallisesti hyväksyvänsä Kansainvälisen työjärjestön perussäännön velvoitukset.
4. Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi voi myös hyväksyä jäseniä järjestöön, jos äänestyksessä sitä puoltaa istuntokaudella läsnäolevien valtuutettujen kahden kolmanneksen enemmistö, lukien siihen mukaan läsnäolevien ja äänestävien hallitusten valtuutettujen kaksi kolmannesta. Tämä hyväksyminen tulee voimaan, kun uuden jäsenvaltion hallitus on ilmoittanut Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle virallisesti hyväksyvänsä järjestön perussäännön velvoitukset.
5. Mikään Kansainvälisen työjärjestön jäsen ei voi erota järjestöstä ilmoittamatta ennakolta aikomuksestaan Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle. Tämä ilmoitus tulee voimaan kahden vuoden kuluttua siitä päivästä lukien, jolloin pääjohtaja vastaanotti ilmoituksen, sillä edellytyksellä, että jäsenvaltio on tähän päivään mennessä täyttänyt kaikki sille jäsenenä kuuluvat rahalliset sitoumukset. Kun jäsenvaltio on ratifioinut jonkin kansainvälisen työsopimuksen, ei tällainen eroaminen vaikuta tästä sopimuksesta johtuvien tai siihen kuuluvien sitoumusten pätevyyyteen sopimuksessa määrättyä aikana.
6. Siinä tapauksessa, että jokin valtio on lakannut olemasta järjestön jäsen, sen uudelleen hyväksyminen jäsenyyteen tapahtuu tämän artiklan 3 ja 4 kohtien määräysten mukaisesti.

2 artikla

Pysyvään järjestöön kuuluu:

- a) jäsenvaltioiden edustajien yleinen konferenssi;
- b) hallintoneuvosto, jonka kokoonpano on määrätty 7 artiklassa;
- c) hallintoneuvoston valvonnan alainen Kansainvälinen työtoimisto.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden edustajien yleinen konferenssi pitää kokouksia tarpeen mukaan ja ainakin kerran vuodessa. Siihen kuuluu kustakin jäsenvaltiosta neljä edustajaa, joista kahden tulee olla hallituksen valtuutettuja sekä muista kahdesta toisen edustaa asianomaisen jäsenvaltion työnantajia ja toisen sen työntekijöitä.

2. Kunkin edustajan mukana saa olla enintään kaksi asiantuntevaa neuvonantajaa kutakin istuntokauden päiväjärjestykseen otettua eri asiaa kohti. Jos konferenssissa on keskusteltavana erikoisesti naisia koskevia kysymyksiä, tulee ainakin yhden neuvonantajiksi määrätyistä henkilöistä olla nainen.

3. Kukin valtio, jonka vastuulla on emämaahan kuulumattomien alueiden kansainvälisten suhteiden hoito, voi määrätä kunkin valtuutettunsa lisäneuvonantajiksi:

a) henkilöitä, jotka se nimittää tällaisen alueen edustajiksi sellaisissa kysymyksissä, jotka ovat mainitun alueen viranomaisille kuuluvia asioita; ja

b) henkilöitä, jotka se nimittää avustamaan valtuutettujaan kysymyksissä, jotka koskevat alueita, joilla ei ole itsehallintoa.

4. Jos kyseessä on alue, joka on kahden tai useamman jäsenvaltion yhteisen hallinnon alainen, voidaan määrätä henkilöitä avustamaan näiden jäsenvaltioiden valtuutettuja.

5. Jäsenvaltiot sitoutuvat määräämään ne edustajat ja asiantuntevat neuvonantajat, jotka eivät edusta hallitusta, yksissä neuvoin asianomaisen maan edustavimpien ammatillisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa, mikäli sellaisia järjestöjä on olemassa.

6. Asiantuntevilla neuvonantajilla ei ole puhevaltaa muuten, kuin sen edustajan pyynnöstä, jota he avustavat, ja konferenssin puheenjohtajan erikoisella luvalla; neuvonantajat eivät ole äänioikeutettuja.

7. Edustaja voi määrätä toisen mukanaan olevista asiantuntevista neuvonantajista varamieheksen ilmoittamalla siitä kirjallisesti puheenjohtajalle ja sellaisella varamiehellä on oikeus ottaa osaa keskusteluihin ja äänestyksiin.

8. Kunkin jäsenvaltion hallituksen on ilmoitettava Kansainväliselle työtoimistolle edustajien ja heidän neuvonantajiansa nimet.

9. Edustajien ja heidän neuvonantajiansa valtakirjat tarkastaa konferenssi, joka kahden kolmanneksen enemmistöllä läsnäolevien valtuutettujen äänistä voi kieltäytyä hyväksymästä kutakin edustajaa tai asiantuntevaa neuvonantajaa, jota konferenssin mielestä ei ole valittu tämän artiklan määräysten mukaisesti.

4 artikla

1. Kullakin edustajalla on oikeus äänestää yksilöllisesti kaikissa kysymyksissä, jotka on alistettu konferenssin käsiteltäviksi.

2. Jos jokin jäsenvaltio ei ole määrännyt toista niistä edustajista, jotka eivät edusta hallitusta, mutta jotka sillä on oikeus lähettää, on toinen näistä edustajista oikeutettu ottamaan osaa keskusteluihin, mutta ei äänestyksiin konferenssissa.

3. Jos konferenssi, sille 3 artiklan mukaan kuuluvien valtuuksien nojalla, on kieltäytynyt hyväksymästä jotakuta jäsenvaltion edustajista, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä, ikäänkuin sanottua edustajaa ei olisi ensinkään valittu.

5 artikla

Konferenssin kokoukset pidetään, mikäli konferenssi ei aikaisemmalla istuntokaudellaan ole toisin päättänyt, hallintoneuvoston määräämällä paikkakunnalla.

6 artikla

Kansainvälisen työtoimiston toimipaikan kaikista muutoksista päättää konferenssi läsnäolevien valtuutettujen äänten kahden kolmanneksen enemmistöllä.

7 artikla

1. Hallintoneuvostoon kuuluu 32 jäsentä:
kuusitoista hallitusten edustajaa,
kahdeksan työnantajien edustajaa ja
kahdeksan työntekijöiden edustajaa.

2. Hallituksia edustavista kuudestatoista jäsenestä määräävät kahdeksan ne jäsenvaltiot, jotka teollisuuden kannalta ovat tärkeimmät, sekä kahdeksan jäsentä ne jäsenvaltiot, jotka muiden kuin yllä mainittujen kahdeksan jäsenvaltion konferenssissa hallituksiaan edustavat valtuutetut siihen valitsevat. Kuudestatoista edustetusta valtiosta täytyy kuuden olla Euroopan ulkopuolisia valtioita.

3. Hallintoneuvosto päättää tarpeen vaatiessa, mitkä järjestön jäsenet ovat teollisuuden kannalta tärkeimmät, ja laatii säännöt, joiden mukaan kaikkia teollisuuden kannalta tärkeimpien jäsenten valintaa koskevia kysymyksiä harkitsee puolueeton toimikunta, ennen kuin hallintoneuvosto niistä päättää. Kaikki jäsenvaltioiden tekemät valitukset, jotka koskevat hallintoneuvoston päätöstä siitä, mitkä jäsenet ovat teollisuuden kannalta tärkeimmät, ratkaisee konferenssi, mutta valitus ei kumoa päätöksen soveltamista, vaan päätös on voimassa siihen asti, kunnes konferenssi ratkaisee valituksen.

4. Työnantajien valtuutetut ja työntekijöiden valtuutetut konferenssissa valitsevat vastaavasti työnantajien edustajat ja työntekijöiden edustajat. Kahden työnantajien edustajan ja kahden työntekijöiden edustajan täytyy kuulua Euroopan ulkopuolisiin valtioihin.

5. Neuvosto valitaan joka kolmas vuosi. Jos jostakin syystä hallintoneuvoston vaalit eivät tapahdu tämän ajan kuluttua umpeen, hallintoneuvosto jää virkaansa, siksi kunnes nämä vaalit toimitetaan.

6. Avoimeksi tulevien paikkojen täyttämisen- ja varamiesten määräämistavasta ja muista samantapaisista kysymyksistä saattaa hallintoneuvosto päättää, alistaen päätökset konferenssin hyväksyttäviksi.

7. Hallintoneuvosto valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja kaksi varapuheenjohtajaa. Näistä kolmesta henkilöstä yksi on hallituksen edustaja, yksi työnantajien edustaja ja yksi työntekijäin edustaja.

8. Hallintoneuvosto laatii oman työjärjestyksensä ja kokoontuu määräaikoina, joista se itse päättää. Erikoinen istunto on pidettävä, kun vähintään kaksitoista hallintoneuvoston jäsentä on sitä kirjallisesti pyytänyt.

8 artikla

Kansainvälistä työtoimistoa johtaa hallintoneuvoston valitsema pääjohtaja, jolle hallintoneuvosto laatii ohjeet ja joka on hallintoneuvostolle vastuussa toimiston hoidosta sekä kaikkien muiden tehtävien suorituksesta, mitä hänelle on voitu uskoa.

Pääjohtajan tai hänen varamiehensä tulee olla läsnä kaikissa hallintoneuvoston istunnoissa.

9 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston henkilökunnan ottaa toimeensa pääjohtaja hallintoneuvoston hyväksymien säännösten mukaan.

2. Siihen on pääjohtajan, mikäli huolenpito toimiston työn tehokkuudesta sen suinkin sallii, valittava eri kansallisuutta olevia henkilöitä.

3. Jokin määrä näistä on olevia naisia.

4. Pääjohtajan ja henkilökunnan toimet ovat luonteeltaan yksinomaan kansainvälisiä. Tehtäviensä suorittamisessa pääjohtaja ja henkilökunta eivät pyydä eivätkä ota vastaan ohjeita miltään hallitukselta eivätkä miltään järjestön ulkopuoliselta viranomaiselta. Heidän on pidättäydyttävä kaikesta toiminnasta, mikä ei ole sopusoinnussa heidän asemansa kanssa kansainvälisinä virkamiehinä, jotka ovat vastuussa vain järjestölle.

5. Kukin järjestön jäsen sitoutuu kunnioittamaan pääjohtajan ja henkilökunnan virkojen puhtaasti kansainvälistä luonnetta eikä yritä vaikuttaa heihin heidän suorittaessaan tehtäviään.

10 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston tehtävänä on koota ja levittää kaikkia työntekijäin olojen ja työehtojen kansainvälistä säännöstelyä koskevia tietoja sekä erittäinkin tutkia niitä kysymyksiä, jotka on ehdotettu konferenssin harkittaviksi kansainvälisten sopimusten tekemistä varten, ja niinkään suorittaa konferenssin tai hallintoneuvoston määräämiä erikoistutkimuksia.

2. Hallintoneuvoston määräysten alaisena työtoimisto:

a) valmistaa asiakirja-aineiston konferenssin istuntokauden päiväjärjestyksen eri kohdista;

b) antaa hallituksille niiden pyynnöstä, mahdollisuuksien mukaan, kaikkea asianmukaista apua lakien ja säännösten laatimista varten konferenssin päätösten pohjalla sekä hallinnollisten menettelytapojen ja tarkastusjärjestelmien parantamista varten;

c) täyttää tässä perussäännössä olevien määräysten mukaan sille kuuluvat, sopimusten tehokasta noudattamista koskevat tehtävät;

d) toimittaa ja julkaisee hallintoneuvoston sopiviksi katsomilla kielillä julkaisuja, missä käsitellään teollisuus- ja työkysymyksiä, joilla on kansainvälistä merkitystä.

3. Toimiston on yleensä suoritettava kaikki muut tehtävät ja käytettävä niitä valtuuksia, mitkä konferenssi tai hallintoneuvosto katsoo sopiviksi sille uskoa.

11 artikla

Jäsenvaltioiden asianomaiset ministeriöt, jotka käsittelevät työoloja koskevia kysymyksiä, saattavat Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvostossa olevan hallituksensa edustajan tai, siinä tapauksessa että sellaista edustajaa ei ole, hallituksensa siihen määräämän muun pätevän toimihenkilön välityksellä olla suoranaudessa yhteydessä pääjohtajan kanssa.

12 artikla

1. Kansainvälisen työjärjestön tulee olla yhteistyössä tämän perussäännön puitteissa jokaisen yleisen kansainvälisen järjestön kanssa, jonka tehtävänä on yhdenmukaistaa kansainvälisten julkisoikeudellisten erikoisaloilla toimivien järjestöjen toimintoja, ja läheisillä erikoisaloilla toimivien kansainvälisten julkisoikeudellisten järjestöjen kanssa.

2. Kansainvälinen työjärjestö voi ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin järjestääkseen mahdollisuuden kansainvälisten julkisoikeudellisten järjestöjen edustajille ottaa osaa ilman äänioikeutta sen neuvotteluihin.

3. Kansainvälinen työjärjestö voi ryhtyä kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin neuvotellakseen, sikäli kuin se pitää sitä suotavana, tunnustettujen yksityisoikeudellisten kansainvälisten työjärjestöjen kanssa, niihin luettuina kansainväliset työnantaja-, työntekijä-, maanviljelijä- ja osuustoimintajärjestöt.

13 artikla

1. Kansainvälinen työjärjestö voi päättää Yhdistyneiden kansakuntien kanssa sopiviksi katsomistaan toimenpiteistä finanssi- ja budjettikysymyksissä.

2. Niin kauan kuin tällaisia päätöksiä ei ole tehty tai aina jos jonakin aikana tällaiset päätökset eivät ole voimassa:

a) Kukin jäsenvaltio suorittaa valtuutettujensa ja näiden asiantuntevien neuvonantajien sekä konferenssin tai hallintoneuvoston istuntokausilla läsnäolevien edustajiensa matka- ja ylläpitokulut.

b) Kaikki muut Kansainvälisestä työtoimistosta ja konferenssin tai hallintoneuvoston istuntokausista johtuvat menot suorittaa Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja Kansainvälisen työjärjestön varoista.

c) Toimenpiteistä, jotka koskevat Kansainvälisen työjärjestön budjetin hyväksymistä sekä jäsenmaksujen jakoa ja kantoa, päättää konferenssi kahden kolmanneksen enemmistöllä läsnäolevien valtuutettujen äänistä ja määrää budjetin ja sopimukset, jotka koskevat kulujen jakoa järjestön jäsenvaltioiden kesken, hallitusten edustajista kokoonpannun valiokunnan hyväksyttäviksi.

3. Kansainvälisen työjärjestön kulut maksavat jäsenvaltiot tämän artiklan 1 tai 2, c) kohdan mukaan.

4. Järjestön jäsenvaltio, joka on myöhästynyt maksuosuutensa suorittamisessa järjestön kuluista, ei voi ottaa osaa äänestykseen konferenssissa, hallintoneuvostossa tai missään valiokunnassa tai äänestää hallintoneuvoston jäsenten vaaleissa, jos sen maksamattomien suoritusten summa on yhtä suuri tai suurempi kuin sen suoritettavaksi kuuluva maksuosuus kahdelta umpeenkuluneelta vuodelta. Konferenssi voi kuitenkin äänestyksessä läsnäolevien valtuutettujen äänen kahden kolmanneksen enemmistöllä oikeuttaa tämän jäsenen ottamaan osaa äänestykseen, jos konferenssi toteaa, että maksuvajaus johtuu syistä, jotka eivät ole riippuvaisia jäsenvaltion tahdosta.

5. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on hallintoneuvostolle vastuussa Kansainvälisen työjärjestön varojen käyttämisestä.

II luku

Toiminta

14 artikla

1. Hallintoneuvoston tulee laatia konferenssin istuntokausien päiväjärjestys harkittuaan kaikki, jonkin jäsenvaltion hallituksen, jonkin 3 artiklassa mainitun edustavan järjestön tai kunkin kansainvälisen julkisoikeudellisen järjestön tekemät, päiväjärjestykseen otettavaksi tarkoitettua asiaa koskevat ehdotukset.

2. Hallintoneuvosto määrää säännöt, joilla turvataan perinpohjainen teknillinen valmistelu ja asianmukainen neuvottelu niiden jäsenvaltioiden kanssa, joita asia lähinnä koskee, joko teknillisesti valmistelevan konferenssin avulla tai muilla keinoin, ennen kuin konferenssi hyväksyy sopimuksen tai suosituksen.

15 artikla

1. Pääjohtajan on oltava konferenssin pääsihteerinä ja hänen tulee neljä kuukautta ennen kunkin istuntokauden alkua huolehtia istuntokauden päiväjärjestyksen lähettämisestä kullekin jäsenvaltiolle sekä näiden välityksellä niille valtuutetuille, jotka eivät ole hallituksen edustajia, niin pian kuin nämä on valittu.

2. Raportit päiväjärjestyksen kaikista ohjelmakohdista on lähetettävä siksi ajoissa, että jäsenvaltiot ennättävät saada nämä raportit ja asianmukaisesti tutkia niitä ennen konferenssia. Hallintoneuvoston tulee laatia säännöt tämän määräyksen toteuttamiseksi.

16 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion hallituksella on oikeus vastustaa yhden tai useamman esitetyn asian ottamista päiväjärjestykseen. Sellaisen vastalauseen syyt on mainittava pääjohtajalle osoitetussa lausunnossa, josta pääjohtajan tulee antaa tieto järjestön jäsenvaltioille.

2. Asiat, joiden suhteen vastalause on tehty, jäävät silti päiväjärjestykseen, jos konferenssi tekee siitä päätöksen kahden kolmanneksen enemmistöllä läsnäolevien valtuutettujen antamista äänistä.

3. Jokainen kysymys, jonka konferenssi kahden kolmanneksen ääntenenemmistöllä päättää ottaa harkittavaksi (toisin kuin edellisessä kohdassa on edellytetty), on otettava seuraavan istuntokauden päiväjärjestykseen.

17 artikla

1. Konferenssi valitsee puheenjohtajan ja kolme varapuheenjohtajaa. Yksi varapuheenjohtajista on joku hallituksen valtuutettu, yksi työnantajain valtuutettu ja yksi työntekijöiden valtuutettu. Konferenssi laatii itse työjärjestyksensä ja se voi asettaa valiokuntia laatimaan mietintöjä asioista, joiden se katsoo kaipaavan selvitystä.

2. Kaikki kysymykset, joihin nähden ei muissa tämän perussäännön artikloissa tai missään sopimuksessa tai muussa konferenssille valtuuksia myöntävässä asiakirjassa tahi finanssi- tai budjettisopimuksissa, jotka on hyväksytty 13 artiklan mukaisesti, ole erikoisesti säädetty määräenemmistöä, ratkaistaan konferenssin läsnäolevien jäsenten yksinkertaisella ääntenenemmistöllä.

3. Äänestys ei ole pätevä, jos annettujen äänten luku on vähemmän kuin puolet istuntokaudella läsnä olleiden edustajien luvusta.

18 artikla

Konferenssi voi asettamissaan valiokunnissa käyttää apuna asiantuntevia neuvonantajia, jotka eivät saa osallistua äänestyksiin.

19 artikla

1. Kun konferenssi päättää hyväksyä ehdotuksen jossakin päiväjärjestykseen otetussa asiassa, on sen määrättävä, onko ehdotuksen muotona oleva

- a) kansainvälinen sopimus; vaiko
- b) suositus, kun käsiteltävää asiaa tai jotakin sen puolta ei voida välittömästi hyväksyä sopimuksella.

2. Kummassakin tapauksessa vaaditaan sopimuksen tai suosituksen hyväksymiseen konferenssin loppuäänestyksessä kahden kolmanneksen enemmistö läsnäolevien edustajien äänistä.

3. Laatiessaan yleisesti sovellettavaksi aiottua sopimusta tai suositusta tulee konferenssin kiinnittää huomiotaan niihin maihin, joiden teollisuusolot ilmaston, teollisuuden organisaation puutteellisen kehityksen ja muiden erityisten seikkojen vuoksi oleellisesti eroavat toisistaan, ja sen tulee ehdottaa sellaisia muutoksia, jotka se katsoo näiden maiden erikoisten olojen tähden tarpeellisiksi.

4. Konferenssin puheenjohtajan ja pääjohtajan tulee allekirjoittaa kaksi kappaletta sopimusta tai suositusta. Toinen näistä kappaleista jätetään Kansainvälisen työtoimiston arkistoon ja toinen Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille. Pääjohtajan tulee kullekin jäsenvaltiolle lähettää alkuperäisen kanssa yhdenmukaiseksi todistettu jäljennös sellaisesta sopimuksesta tai suosituksesta.

5. Jos kyseessä on sopimus:

a) sopimus lähetetään kaikille jäsenvaltioille näiden ratifioitavaksi;

b) kukin jäsenvaltio sitoutuu vuoden kuluessa konferenssin istuntokauden päättämisestä (tahi, ellei tämä erikoisesta syystä ole mahdollista, niin pian kuin suinkin, ei kuitenkaan missään tapauksessa myöhemmin kuin kahdeksantoista kuukauden kuluttua konferenssin istuntokauden lopettamisesta) saattamaan sellaisen sopimuksen asianomaisen valtioelimen tai asianomaisten valtioelinten käsiteltäväksi, lain antamista tai muunlaisiin toimiin ryhtymistä varten;

c) jäsenvaltiot ilmoittavat Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle toimenpiteistä, joihin on ryhdytty tämän artiklan mukaisesti sopimuksen saattamiseksi asianomaisen valtioelimen tai asianomaisten valtioelinten käsiteltäväksi, antaen hänelle kaikki tiedot asianomaiseksi katsotusta valtioelimestä tai asianomaisiksi katsotuista valtioelimistä ja näiden tekemistä päätöksistä;

d) jäsenvaltio, jonka asianomainen valtioelin tai asianomaiset valtioelimet ovat hyväksyneet sopimuksen, tiedottaa sopimuksen virallisesta ratifioinnista pääjohtajalle ja ryhtyy tarpeellisiin toimenpiteisiin mainitun sopimuksen määräysten täyttämiseksi;

e) jos asianomainen valtioelin tai asianomaiset valtioelimet eivät hyväksy sopimusta, jäsenvaltiota ei veloiteta muuhun kuin ilmoittamaan Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle sopivin määräajoin, sen mukaan kuin hallintoneuvosto tulee päättämään, maansa lainsäädännöllisestä tilasta ja käytännöstä sopimuksessa käsitellyn kysymyksen suhteen, antaen tarkemman selvityksen siitä, missä määrin on noudatettu tai aiotaan noudattaa kutakin sopimuksen määräystä lainsäädännöllistä tai hallinnollista tietä,

työehtosopimuksilla tai muilla keinoin ja esittäen, mitkä vaikeudet estävät tai viivyttävät tällaisen sopimuksen ratifiointia.

6. Jos kyseessä on suositus:

a) suositus lähetetään kaikkien jäsenvaltioiden tutkittavaksi siinä tarkoituksessa, että sitä ryhdytään toteuttamaan kunkin maan lainsäädännön puitteissa tai muulla tavoin;

b) kukin jäsen sitoutuu vuoden kuluessa konferenssin istuntokauden päättymisestä (tahi, ellei tämä erikoisesta syystä ole mahdollista, niin pian kuin suinkin, ei kuitenkaan missään tapauksessa myöhemmin kuin kahdeksantoista kuukauden kuluttua konferenssin istuntokauden lopettamisesta) saattamaan suosituksen asianomaisen valtioelimen tai asianomaisten valtioelinten käsiteltäväksi, lain antamista tai muunlaisiin toimiin ryhtymistä varten;

c) jäsenvaltiot ilmoittavat Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle toimenpiteistä, joihin on ryhdytty tämän artiklan mukaisesti suosituksen saattamiseksi asianomaisen valtioelimen tai asianomaisten valtioelinten käsiteltäväksi, antaen hänelle kaikki tiedot asianomaiseksi katsotusta valtioelimestä tai asianomaisiksi katsotuista valtioelimistä ja näiden tekemistä päätöksistä;

d) paitsi velvoitusta saattaa suositus asianomaisen valtioelimen tai asianomaisten valtioelinten käsiteltäväksi jäsenvaltioita ei velvoiteta muuhun kuin ilmoittamaan Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle sopivin määräjain, sen mukaan kuin hallintoneuvosto tulee päättämään, maansa lainsäädännöllisestä tilasta ja käytännöstä suosituksessa käsitellyn kysymyksen suhteen, antaen tarkemman selvityksen siitä, missä määrin on noudatettu tai aiotaan noudattaa suosituksen määräyksiä, ja ilmoittaen, mitkä muutokset näyttävät tai voivat näyttää tarpeellisilta näiden määräysten suhteen, jotta ne voitaisiin hyväksyä tai jotta niitä voitaisiin soveltaa.

7. Milloin kyseessä on liittovaltio, sovelletaan seuraavia määräyksiä:

a) sellaisten sopimusten ja suositusten suhteen, jotka liittohallitus katsoo perustuslakinsa mukaan kuuluviksi liittovaltion toimialaan, ovat liittovaltion velvoitukset samat kuin sellaisten jäsenvaltioiden, jotka eivät ole liittovaltioita;

b) sellaisten sopimusten ja suositusten suhteen, jotka liittohallitus katsoo perustuslakinsa mukaan kaikilta tai joiltakin kohdiltaan kuuluviksi enemminkin osavaltioiden, provinssien tai kantonien kuin liittovaltion toimialaan, mainitun hallituksen tulee:

i) päättää perustuslakinsa ja asianomaisten osavaltioiden, provinssien tai kantonien perustuslakien mukaisesti tarpeellisista toimenpiteistä näiden sopimusten tai suositusten saattamiseksi viimeistään kahdeksantoista kuukauden kuluttua konferenssin istuntokauden päättymisen jälkeen asianomaisten liittovaltioelinten tai osavaltioiden, provinssien tai kantonien elinten käsiteltäviksi lain antamista tai muunlaisiin toimenpiteisiin ryhtymistä varten;

ii) ryhtyä toimenpiteisiin, edellytyksellä, että asianomaisten osavaltioiden, provinssien tai kantonien hallitukset siihen myöntyvät, määrääaikoina tapahtuvien neuvottelujen järjestämiseksi toisaalta liittovaltioelinten ja toisaalta osavaltioiden, provinssien tai kantonien elinten välillä tarkoituksella kehittää liittovaltiossa yhdenmukainen toiminta näiden sopimusten ja suositusten määräysten täytäntöönpanemiseksi;

iii) ilmoittaa Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle toimenpiteistä, joihin on ryhdytty tämän artiklan mukaisesti näiden sopimusten ja suositusten saattamiseksi asianomaisten liittovaltioelinten, osavaltioiden, provinssien tai kantonien elinten käsiteltäviksi, antaen hänelle kaikki tiedot asianomaisiksi katsotuista elimistä ja näiden tekemistä päätöksistä;

iv) ilmoittaa Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle hallintoneuvoston määräämin väliajoin kunkin sellaisen sopimuksen suhteen, jota hallitus ei ole ratifioinut, lainsäädännöllisestä tilanteesta ja käytännöstä liittovaltiossa sekä osavaltioissa, provinseissa tai kantoneissa siinä kysymyksessä, jota sopimus käsittelee, antaen tarkempia tietoja siitä, missä määrin on pantu täytäntöön tai aiotaan panna täytäntöön sopimuksen määräyksiä lainsäädännöllistä ja hallinnollista tietä, työehtosopimuksilla tai muilla keinoin;

v) ilmoittaa Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle hallintoneuvoston päättäminä määrääaikoina kunkin suosituksen suhteen lainsäädännöllisestä tilanteesta ja käytännöstä liittovaltiossa sekä osavaltioissa, provinseissa tai kantoneissa kysymyksessä, jota suositus koskee, antaen tarkempia tietoja, missä määrin

on pantu täytäntöön tai aiotaan panna täytäntöön suosituksen määräyksiä ja ilmoittaen, mitkä muutokset näissä määräyksissä näyttävät tai voivat näyttää tarpeellisilta, jotta ne voitaisiin hyväksyä tai niitä soveltaa.

8. Missään tapauksessa ei jonkin sopimuksen tai suosituksen hyväksymistä konferenssissa tai jäsenvaltion jonkin sopimuksen ratifiointia saa katsoa sellaiseksi toimenpiteeksi, että se vaikuttaisi mihinkään lakiin, päätökseen, tapaan tai sopimukseen, joka turvaa asianomaisille työntekijöille edullisemmat olosuhteet, kuin mitä sopimus tai suositus edellyttää.

9. Hallintoneuvoston ehdotuksesta konferenssi voi kahden kolmanneksen enemmistöllä läsnäolevien valtuutettujen antamista äänistä kumota minkä tahansa tämän artiklan määräysten mukaisesti hyväksytyn sopimuksen, jos on ilmeistä, että kyseinen sopimus on menettänyt merkityksensä tai että se ei enää hyödyllisellä tavalla edistä järjestön tavoitteiden saavuttamista.

20 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on lähetettävä kukin täten ratifioitu sopimus Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille kirjattavaksi Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 102 artiklan määräysten mukaisesti, mutta se ei sido muita jäsenvaltioita kuin niitä, jotka ovat sen ratifioineet.

21 artikla

1. Kukin ehdotus, joka ei konferenssin lopullisessa äänestyksessä saavuta kahden kolmanneksen enemmistöä läsnä olevien jäsenvaltioiden antamista äänistä, voi silti tulla niiden järjestön jäsenvaltioiden väliseksi erikoissopimukseksi, jotka sitä haluavat.

2. Kukin siten solmittu sopimus on asianomaisten hallitusten lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle ja Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille kirjattavaksi Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 102 artiklan määräysten mukaisesti.

22 artikla

Kukin jäsenvaltio sitoutuu vuosittain esittämään Kansainväliselle työtoimistolle selostuksen niistä toimenpiteistä, joihin se on ryhtynyt täyttääkseen ne sopimukset, joihin se on yhtynyt. Nämä selostukset on laadittava hallintoneuvoston ilmoittamaan muotoon ja niissä tulee olla ne tiedot, joita hallintoneuvosto on pyytänyt.

23 artikla

1. Pääjohtajan on esitettävä konferenssille lähinnä seuraavalla istuntokaudella yhteenveto tiedotuksista ja selostuksista, joita jäsenvaltiot ovat hänelle lähettäneet 19 ja 22 artiklojen soveltamiseksi.

2. Kunkin jäsenvaltion on lähetettävä 3 artiklan mukaan edustaviksi tunnustetuille järjestöille jäljennös pääsihteerille 19 ja 22 artiklojen mukaisesti lähetetyistä tiedotuksista ja selostuksista.

24 artikla

Työnantaja- ja työntekijäjärjestön Kansainväliselle työtoimistolle osoittaman kunkin kantelun, jonka mukaan jokin jäsenvaltio ei ole ryhtynyt riittäviin toimenpiteisiin täyttääkseen sopimuksen, mihin se on yhtynyt, voi hallintoneuvosto lähettää asianomaiselle hallitukselle ja kehottaa tätä antamaan asiasta sellaisen selityksen, kuin se katsoo sopivaksi.

25 artikla

Jos asianomainen hallitus ei anna kohtuullisessa ajassa selitystä taikka jos annettu selitys ei näytä hallintoneuvostosta tyydyttävältä, on hallintoneuvostolla oikeus saattaa julkisuuteen esitetty kantelu sekä myöskin vastaus, jos sellainen on saatu.

26 artikla

1. Kukin jäsenvaltio voi Kansainväliselle työtoimistolle tehdä valituksen toista jäsenvaltiota vastaan, joka ei sen mielestä tyydyttävällä tavalla täytä sopimusta, minkä molemmat ovat ratifioineet edellä olevien artiklainsa mukaisesti.

2. Jos hallintoneuvosto katsoo olevan syytä, se voi, ennen kuin turvaututaan alempana säädetyllä tavalla tutkintakomissioon, ottaa yhteyden asianomaiseen hallitukseen, sillä tavoin kuin 24 artiklassa sanotaan.

3. Ellei neuvosto katso olevan tarpeellista lähettää valitusta asianomaiselle hallitukselle, tahi ellei neuvosto, lähetettyään ilmoituksen, kohtuullisen ajan kuluessa saa tyydyttävää vastausta, voi neuvosto asettaa tutkintakomission, jonka tehtävänä on tutkia esitettyä kysymystä sekä antaa siitä lausunto.

4. Neuvosto, voi myös ryhtyä puheena olevaan menettelyyn joko omasta aloitteestaan tahi konferenssiin osaaottavan edustajan valituksen johdosta.

5. Jos 25 tahi 26 artiklan nojalla esitettyä kysymystä käsitellään hallintoneuvostossa, on sillä hallituksella, jota valitus koskee ja joka ei muuten ole neuvostossa edustettuna, oikeus lähettää edustaja ottamaan osaa neuvoston tätä asiaa koskeviin neuvotteluihin. Asianomaiselle hallitukselle on hyvissä ajoin ilmoitettava aika, jona neuvottelut pidetään.

27 artikla

Siinä tapauksessa, että valitus lykätään tutkintakomissioon 26 artiklan mukaisesti, sitoutuu kukin jäsenvaltio, koskekoon valitus sitä suoranaisesti tai ei, antamaan komission käytettäviksi kaikki sen hallussa olevat tiedot asiasta, jota valitus koskee.

28 artikla

Sitten kuin tutkintakomissio on perinpohjaisesti tutkinut valitusta, tulee sen laatia selostus, jossa sen on annettava kaikki riittää valaisevat tiedot sekä tehdä ne ehdotukset toimenpiteiksi, joita se katsoo tarpeelliseksi esittää valituksen tehneen hallituksen tyydyttämiseksi sekä sen ajan määrittämiseksi, jonka kuluessa toimenpiteisiin on ryhdyttävä.

29 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan tulee lähettää tutkintakomission mietintö hallintoneuvostolle ja kullekin hallitukselle, jota riita koskee, ja huolehtia sen julkisuuteen saattamisesta.

2. Kunkin mainituista hallituksista tulee kolmen kuukauden kuluessa Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle ilmoittaa, hyväksyykö se komission mietinnössä olevat ehdotukset vai ei, sekä haluaako se, jollei niitä hyväksy, riidan alistamista Kansainvälisen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

30 artikla

Jos jokin jäsenvaltio ei ryhtyisi 19 artiklassa 5 b), 6 b) tai 7 b) i kohdissa määrättyihin toimenpiteisiin sopimuksen tai suosituksen suhteen, on kullakin jäsenvaltiolla oikeus vedota hallintoneuvostoon. Mikäli hallintoneuvosto havaitsee, että jäsenvaltio ei ole ryhtynyt määrättyihin toimenpiteisiin, ilmoittaa se siitä konferenssille.

31 artikla

Päätökseen, jonka Kansainvälinen tuomioistuin on antanut valituksen johdosta taikka asiasta, joka on 29 artiklan nojalla alistettu sen käsiteltäväksi, ei saa muutosta hakea.

32 artikla

Kansainvälinen tuomioistuin voi vahvistaa, muuttaa tai hylätä tutkintakomission mahdollisesti tekemät päätökset ja suositukset.

33 artikla

Milloin jokin jäsenvaltio ei ole määräjän kuluessa noudattanut tutkintakomission selostuksessa tai Kansainvälisen tuomioistuimen päätöksissä mahdollisesti olevia suosituksia, voi hallintoneuvosto asianhaaran mukaan suositella konferenssille sellaista toimenpidettä, mikä sen mielestä näyttää sopivalta näiden suositusten täytäntöönpanon turvaamiseksi.

34 artikla

Hallitus, jota vastaan moite on tehty, voi milloin tahansa ilmoittaa hallintoneuvostolle ryhtyneensä tarpeellisiin toimenpiteisiin noudattaakseen tutkintakomission esityksessä tahi Kansainvälisen tuomioistuimen päätöksessä olevia suosituksia ja voi pyytää hallintoneuvostoa asettamaan tutkintakomission tutkimaan sen tiedonantoja. Sellaisessa tapauksessa sovelletaan 27, 28, 29, 31 ja 32 artiklan määräyksiä, ja jos tutkintakomission esitys tahi Kansainvälisen tuomioistuimen päätös on hallitukselle, jota vastaan moite on tehty, suotuista, on hallintoneuvoston heti suositeltava, että 33 artiklan mukaiset toimenpiteet peruutetaan.

III luku

Yleiset määräykset

35 artikla

1. Jäsenvaltiot sitoutuvat soveltamaan ratifioimiaan sopimuksia tämän perussäännön määräysten mukaisesti niillä emämaahan kuulumattomilla alueilla, joiden kansainvälisiä suhteita ne hoitavat, lukien mukaan kaikki niiden suojeluksen alaiset alueet, joissa niillä on hallinnollinen valta, paitsi jos sopimuksessa käsitellyt kysymykset kuuluvat alueen omien hallintoelinten toimialaan tai sopimusta on paikallisten olosuhteiden johdosta mahdotonta soveltaa tai sopimukseen on tehtävä muutoksia, jotka ovat tarpeellisia sopimusten soveltamiseksi paikallisiin olosuhteisiin.

2. Kunkin jäsenvaltion, joka ratifioi sopimuksen, on mahdollisimman pian ratifioinnin suorittamisen jälkeen lähetettävä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle tiedonanto, jossa ilmoitetaan, muiden paitsi seuraavissa 4 ja 5 kohdissa tarkoitettujen alueiden suhteen, missä määrin se sitoutuu soveltamaan sopimuksen määräyksiä, ja jossa annetaan kaikki mainitussa sopimuksessa määrättyt tiedot.

3. Kukin jäsenvaltio, joka on lähettänyt tiedonannon edellisen kohdan mukaisesti, voi aika-ajoittain lähettää sopimuksen sisällön mukaisesti uuden tiedonannon aikaisempien tiedonantojen sisällön muutoksista ja tiedottaa tilanteesta yllämainitussa kohdassa tarkoitettujen alueiden suhteen.

4. Kun sopimuksessa käsitellyt kysymykset kuuluvat emämaahan kuulumattoman alueen omien hallintoelinten toimialaan, jäsenvaltion, joka vastaa tämän alueen kansainvälisistä suhteista, on lähetettävä niin pian kuin mahdollista sopimus mainitun alueen hallitukselle, jotta tämä hallitus voi laatia lakeja tai ryhtyä muihin toimenpiteisiin. Sen jälkeen jäsenvaltio yhteisymmärryksessä tämän alueen hallituksen kanssa voi lähettää Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle sitoumuksen siitä, että se vastaa sopimuksen sisältämistä velvoituksista tämän alueen nimissä.

5. Sitoumuksen sopimuksen sisältämien velvoitusten täyttämistä voi Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle lähettää:

- a) kaksi tai useampia järjestön jäsenvaltioita niiden yhteisessä hallinnossa olevan alueen puolesta;
- b) kukin kansainvälinen elin, joka vastaa jonkin alueen hallinnosta Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan määräysten mukaisesti tai kaikkien muiden tämän alueen suhteen voimassa olevien määräysten mukaisesti.

6. Vastuun sopimuksen sisältämistä velvoituksista 4 ja 5 kohtien mukaisesti täytyy käsittää ne sitoumukset kyseessä olevan alueen nimissä, jotka johtuvat sopimuksen sisällöstä ja niistä määräyksistä, jotka järjestön perussäännön mukaan koskevat ratifioituja sopimuksia. Ilmoitettaessa vastuun hyväksymisestä voidaan määritellä ne muutokset sopimuksen määräyksiin, jotka katsotaan välttämättömiksi, jotta sopimusta voitaisiin soveltaa paikallisiin oloihin.

7. Kukin jäsenvaltio tai kansainvälinen elin, joka on lähettänyt tiedotuksen tämän artiklan 4 ja 5 kohtien mukaisesti, voi aika-ajoittain lähettää, sopimuksen sisällön mukaan, uuden tiedotuksen ilmoittaen aikaisempien tiedotusten sisällön muutoksista tai luopumisesta vastaamasta sopimuksen sisältämistä velvoituksista asianomaisen alueen nimissä.

8. Jos sopimuksen sisältämistä velvoituksista ei vastata tämän artiklan 4 ja 5 kohdissa mainitun alueen nimissä, jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden tai kansainvälisen elimen tulee tehdä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle tämän alueen lainsäädännöstä ja käytännöstä sopimuksessa käsiteltujen kysymysten suhteen. Ilmoituksen tulee osoittaa, missä määrin on noudatettu tai aiotaan noudattaa sopimuksen kutakin määräystä lainsäädännöllistä tietä, hallinnollisin toimenpitein, työehtosopimuksin tai muulla tavoin, ja lisäksi selittää ne vaikeudet, jotka ehkäisevät sopimuksen hyväksymisen tai viivyttävät sitä.

36 artikla

Muutokset, jotka konferenssi kahden kolmanneksen enemmistöllä läsnä olevien edustajien antamista äänistä on tähän perussääntöön hyväksynyt, tulevat voimaan sen jälkeen kuin kaksi kolmannesta järjestön jäsenvaltiosta, johon määrään täytyy kuulua viisi niistä hallintoneuvostossa edustetuista kahdeksasta jäsenvaltiosta, jotka katsotaan teollisuuden kannalta tärkeimmiksi, on ne ratifioinut tai hyväksynyt tämän perussäännön 7 artiklan 3 kohdan määräysten mukaisesti.

37 artikla

1. Kaikki kysymykset ja erimielisyydet, jotka koskevat tämän perussäännön sekä jäsenvaltioiden tämän perussäännön nojalla vastedes tekemien sopimusten tulkintaa, on siirrettävä Kansainvälisen tuomioistuimen ratkaistaviksi.

2. Huolimatta tämän artiklan 1 pykälän määräyksistä hallintoneuvosto voi laatia ja esittää konferenssin hyväksyttäviksi säännökset erikoistuomioistuimen perustamisesta, jotta ratkaistaisiin nopeasti jonkin sopimuksen tulkintaa koskevat kaikki kysymykset ja vaikeudet, jotka voidaan esittää tuomioistuimelle joko hallintoneuvoston toimesta tai siten, kuin itse sopimuksessa määrätään. Kaikki Kansainvälisen tuomioistuimen päätökset tai neuvoa antavat lausunnot velvoittavat kutakin tämän kohdan mukaisesti perustettua erikoistuomioistuinta. Kustakin tällaisen tuomioistuimen tekemästä päätöksestä tiedotetaan järjestön jäsenvaltioille ja kaikki näiden huomautukset sen suhteen esitetään konferenssille.

38 artikla

1. Kansainvälinen työjärjestö voi kutsua koolle sellaisia aluekonferensseja ja perustaa sellaisia aluelaitoksia, jotka sen mielestä näyttävät edistävän järjestön päämäärien saavuttamista.

2. Aluekonferenssien valtuudet sekä toiminta- ja menettelytavat määrätään hallintoneuvoston laatimissa säännöissä, jotka hallintoneuvosto esittää yleisen konferenssin vahvistettaviksi.

IV luku

Erinäisiä määräyksiä

39 artikla

Kansainvälinen työjärjestö on juridinen henkilö; se on nimenomaan pätevä:

- a) solmimaan sopimuksia;
- b) hankkimaan irtainta ja kiinteätä omaisuutta sekä määräämään käytöstä;
- c) ajamaan kannetta sekä vastaamaan oikeudessa.

40 artikla

1. Kansainvälinen työjärjestö nauttii jokaisen jäsenvaltionsa alueella erioikeuksia ja loukkaamattomuutta, jotka ovat välttämättömiä sille sen päämäärien saavuttamiseksi.

2. Konferenssin edustajat, hallintoneuvoston jäsenet sekä työtoimiston pääjohtaja ja virkamiehet nauttivat samoin erioikeuksia ja loukkaamattomuutta, jotka ovat heille välttämättömiä, jotta he voisivat hoitaa täysin riippumattomina järjestön toimintaan kuuluvia virkatehtäviään.

3. Nämä erioikeudet ja loukkaamattomuus määrätään tarkemmin erillisessä sopimuksessa, jonka järjestö laatii jäsenvaltioiden hyväksyttäväksi.